2129.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

No 2129.

M. Tuscher fecit

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

=LN 1417 ex. 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

IOHANNIS GEORGII VIBERGII παιδεία, SEV INSTITVTIO, PIO STVDIO EDITA IN VSVM PVERORVM.

Acceſſerunt Diſticha moralia eiuſdem.

VITEBERGAE.
Ex officina Typographica Viti Creutzer.

1553.

Iohannis Severin

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

AD SERENISS: DANORVM REGEM CHRISTIANVM TERTIVM

EPIGRAMMA.

REx ſuperûm Chriſtus quē nulla potentia ſternet
    A cuius placidum nomine nomen habes:
En, pueros ad ſe iubet approperare puſillos,
    Nec patitur reprobos hos reuocare uiros.
Mundani referent huius ueſtigia Reges,
    Quandò uolunt memores nominis eſſe ſui.
Mandabunt illos de relligione doceri:
    Detur ut æterno gloria uera Deo.
Carmina dilecto conſcripſi pauca parenti:
    Hinc aliquid pueris commoditatis erit.
Inclyte Rex, unà tibi noſtras mitto Camœnas,
    Danica qui Chriſti numine ſceptra geris.
Illas defendes tua cum ſit tanta poteſtas,
    Munia ſunt iſtæc Principe digna uiro.

GEORGIO

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

GEORGIO IOHANNI VIBERgio Patri ſuauiſsimo, Iohannes Georgius filius S. D.

PRæclarè admodum uixerunt ij, genitor cariſsime, qui ſuam egerunt ætatem, non equidem in otio, fabulis, poculis, & alijs illecebris momento minimo perituris: ſed in rebus honeſtis, humanæq; ſocietati neceſſarijs, quarum nullam reputo maiorem ea quæ conſiſtit in tradendis præceptis de uirtutibus & honeſtis actionibus. Qua in re omnes qui ſaniori fuerunt inter mortales iudicio, ſic laborârunt, ut cùm ſuis profuerint minoribus, tùm uitæ tranſactæ decus exteris hominib. palàm fecerint. Horum potius quàm aliorum, qui ſpretis tantis ſtudijs, tàm pulcris, tàm diu manſuris, pabulū duntaxat more pecudum, quib. nulla eſt ratio, turpiſsimè ſectantur, ueſtigia perſequi iandudum in animum meum induxi. Proinde heſterna luce præcepta nonnulla moralia, de quib. olim præceptores mei me admonuerūt, in gratiam puerorum congeſsi, unde rudiores animi aliqua ratione ad pietatem honeſtatemq;, præparentur. Ineuntis enim ætatis inſcitia optimis & utiliſsimis regenda eſt conſilijs, quibus obſeruatis totius uitæ curſus expedietur. Tibi uerò, mi pater, hoc carmen filius offero, ut uideas quid ſpei ſit in me deinceps perueniendi ad maiora. Oro æternum & uiuū Deum, ut ſtudia noſtra regat ad gloriam nominis ſui & utilitatem Reipublicæ Chriſtianæ. Vale cum tota familia. Vitebergæ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Svmme pater rerum uitæ moderator & autor,
Qui ſacro uatum flamine corda foues:
Pectoribus ſanctum noſtris immitte calorem,
Vt pueris tradam dogmata ſana bonis.
In mea uota ueni cunctis antiquior annis,
Chriſte Palæſtina uirgine nate Deus.
Munera quandò tibi Chaldæi opulenta dedêre,
Tu quoq; congreſsis uatibus æquus eras.
Meq́; iuua ſummi Patris, natiq́; poteſtas,
Spiritus ætherea qui datus arce uenis.
Sol oritur: pueri iamiam procedite parui:
Conſilium noſtrum diſcite: numen adeſt.
Vera mihi faciles mentes adhibete docenti,
Quæ puerum quondam me docuêre ſenes.
Sat ſcio quòd ſpernant homines mea dicta profani,
Nec mirum, reprobis non Deus ipſe placet.
At uos, ô pueri, commercia linquite praua,
Seruantes ſoli corda ſacrata Deo.
Pectora nam ſeruare illi ſapientia prima eſt:
Stultitia eſt magni temnere iuſſa Dei.
Verba rebellantes conculcant aurea Chriſti:
Suſcipiunt ſanctum pectora ſancta iugum.
O utinam miſeros mortales cernere poſſem
Vnanimes olim iungere corda Deo:
Non foret in mundo tàm magna caterua Cyclopum,
Qui populo Chriſti nil niſi bella mouent.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Infandum dictu, nec forti milite dignum eſt,
In cœtus aciem nolle ſubire pij.
Omnia ſunt hominum cauſa quæ continet orbis:
Conditus eſt cauſa relligionis homo.
Clara ſalutiferi diſcentes dogmata regis,
Moribus ornetis pectora ueſtra bonis.
Nos bona uita Deo ſimiles, ſi dicere fas eſt,
Reddit: monſtroſos nos mala uita facit.
Mentibus humanis cum ſit cœleſtis origo,
Et ſint ſupremi mentis imago Dei:
Turpe equidem reputo ſi nos mala facta ſequamur,
Quos partem ſummæ mentis habere decet.
Non facies quicquid ſuadet uicioſa libido:
Inſpicies prudens aggredienda prius.
Lumina nec facies paßim ſine mente uagari:
Conſtantes oculos cum grauitate geres.
Aſpicienſq; Deum procedito corpore recto.
Incuruos animos corpora curua decent.
Erectam nobis formam natura Deusq;
Conceßit, mundi ut ſuſpiciamus opus.
Miranteſq; manum fabricantis ſidera celſa,
Laudemus uerum pectore & ore Deum.
Diſcite mortales cognoſcere facta Tonantis,
Quæ nobis aliquod numen adeſſe probant.
Non ſine diuino conſiſtit numine quicquam,
Nec dubio caſu cuncta creata ruunt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Corpora noſtra uelut ductu rationis aguntur:
Sic regitur ſummo machina tota Deo.
Rectorem nobis monſtrat res quælibet, atq;
Nunciat æternum paruula ſtella Deum.
Hic patribus noſtris ſeſe patefecerat olim,
Quos docuit quali uult pietate coli.
Nec boue mactato, nec raſo uertice gaudet
Dummodo cognoſcat pectora iuſta, Deus.
In cithara ſicut perit omnis gratia cantus,
Vnica ſi forſan non benè chorda ſonet:
Sic ubi uitæ aliquam labefactant crimina partem,
Lapſa penes ſuperos gratia tota tibi eſt.
Ergò quicquid agas ſapienter, reſpice uiuum
Qui iuſto cernit lumine cuncta, Deum.
E rutilo iuſtis ueniet benedictio cœlo
Qui Chriſtum quærunt, iuſtitiamq; colunt.
Iuſtitia eſt homini ſancto theſaurus opimus,
Terribilis quem mors non uiolare poteſt.
Præcipuè ſtudeas patriæ ſeruire ſaluti,
Vt maneat cultus tempus in omne Dei.
Et maneat legum patriæ cum flore poteſtas,
Hei mihi, non bello res habitura locum.
Virtutis qui non, patriæq; tenetur amore,
Non hominis iuſti nomine dignus erit.
Tempore Romanus laudatur Curtius omni,
Vrbem qui uoluit morte leuare ſua.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Commendo Decios propria qui morte fugârunt
Hoſtes, pro populo dùm fera bella gerunt.
Quis te Codre queat, quis te Thraſybule ſilere
In ciues quorum maximus ardor erat?
Sed perijt ueterum uirtus, pietasq́; fidesq́;
Vsqueadeò tetrum regnat ubiq; ſcelus.
Hei mihi, quòd iam nullus amet patriamq́; Deumq́;,
Hei mihi quòd tàm ſint pectora cæca ducum.
O pueri in melius ueſtras inflectite mentes,
Ne ruat indomita patria fracta manu.
Auxilium quandóque petet Reſpublica ueſtrum,
Cui ſe progenitum quilibet eſſe ſciat.
Fortia ceu ualidi coniungunt corpora nerui,
Sic firmant artes regna beata bonæ.
Si pereant artes nequeunt conſiſtere regna.
Fac ergò ſtudeas artibus ingenuis.
Bellator patriam defendens fortiter armis,
Quæ meruit ſertis tempora uinctus eat:
Conſilijs populos ſanis qui ritè tuetur,
Præmia quæ poterunt huic ſatis apta dari?
Hæc eſt nobilitas, hæc uera & maxima uirtus,
Tutari patriæ cum pietate ſtatum.
Geſta patris laudo, generis monumenta celebro,
Commendo te ſi ſis pius atq; probus.
Si tibi fortaßis robur natura negauit,
Artibus eximijs iſta repende mala.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Non me formauit natura ad prælia Martis,
Vtilis ingenio conſilioq́; fui.
Inualidum mihi corpus erat pinguedine pauca,
Quod facilè cernet callidus aſtrologus.
Me naſcente domum uitæ pia uirgo tenebat,
Limine & in primo Theſſala puppis erat.
Sæpè pugil nitidum uibrando fortiter enſem
Aſſueta ſubij dura pericla manu.
Hac, dilecte puer, uitam ratione guberna,
Naturamq́; iuua ſedulitate tuam.
Proximus eſto labor dulces redamare parentes,
Heu, tua queîs magno uita labore ſtetit.
Hi præcepta tibi cùm tradunt uera ſalutis,
Non renues ſancto ſubdere colla iugo.
Filius ut ſapiens adamat matremq́; patremq́;:
Sic grauibus curis ſtultus utrunq; premit.
Confectos ſenio & miſeros refoueto parentes,
Vt ſic tota tibi ſit benedicta domus.
Fumifero patrem qui defendebat ab igne
AEneæ ſimilis, mi puer, ecquis erit?
Ardor in hoc ſeclo res eſt rariſſima recti.
Vix pietatis amans unus & alter adeſt.
Virtus priſca perit, puerorum corda profanat
Gnatis indulgens mens ſcelerata patrum.
O patres patres, natos ſeruare ſtudete
Dilectos, ætas dum puerilis adeſt.

Stultitiæ

Stultitia nimia puerorum corda redundant:
Correctrix morbum tollere uirga poteſt.
At uos ne, pueri, mitis cenſura parentum
Turpiter aſſuetos rumpere frena grauet
Qui carum ſpernit genitorem hunc ſpernet Ieſus,
Cùm pueris dentur cœlica regna pijs.
Pro te ſuſtinuit mater ueneranda dolores,
Hanc temnens coruis eſca futurus eris.
Non ſecus ac uentis agitatus puluis inanis,
Inter mortales gnatus iniquus aget:
Ornabit iuſtos homines benedictio Chriſti,
Vt generis uideant ſemina clara ſui.
Talibus & uerè, nec me ſententia fallet,
Diuitiæ uenient, gloria, fama, ſalus.
Hoc quoq; mandatum figes, puer optime, menti,
Vt præceptorem ſemper amare uelis.
Is mentem format, genitor tibi corpus adornat,
Quocirca neutrum ſpernere iure licet.
Immeritò quiſquis mala reddit damma magiſtro,
Sentiet irati dura flagella Dei.
Non deridebis præceptoremq; patremq;,
Dedecus hinc naſci, gloria nulla poteſt.
Quæ tibi proponit doctus diſcenda magiſter,
Diſcere te ſumma ſedulitate decet.
Otia qui ſequitur fatuus reſidebit & excors,
Cùm ueniet tremulo cana ſenecta pede.

2129.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Laurea nulla datur niſi magno parta labore.
Laudis ob ardorem multa ferenda tibi.
Corpore qui piger eſt, & nullum natus ad uſum.
Non niſi gramineas debuit eſſe dapes.
Actæo, pueri, fas eſt aſtare Soloni
Qui ſtuduit ſemper plurima ſcire ſenex.
Nulla dies abeat qua non didiciſſe proberis,
Quæ forment mores ingeniumq; tuum.
Neſcio quid iuueni poterit contingere maius
Ingenij cultu, moribus atq; bonis.
Ceu lapis obrizo fulget precioſus in auro,
In puero uirtus luceat uſque pio.
Exornat teneras pudor atque modeſtia mentes.
Angelicus refugit corda petulca chorus.
Hac quoq; fac ſuperes reliquos uirtute ſodales,
Vt detur capiti digna corona tuo.
Non monitum fugies uenerandi dulce magiſtri,
Sedulus at facies ſingula ſponte tua.
Artes diſce bonas uirtutis ductus amore:
Indomitum lacerent aſpera flagra gregem.
Incitat egregium magis obiurgatio pectus,
Quàm pueros unquam uerbera dura malos.
Admonitus toto complectere pectore Muſas,
Nec fugito crebri grande laboris onus.
Fac Lariſſæus quondam quod fecit Achilles,
Illi Phillyrides dogmata quandò dabat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Attentas aures habuit ſeu uoce magiſter,
Siue Lyræ dulces edidit arte ſonos.
Principis eximij per laudes ire decorum eſt.
Abiectos animos gloria nulla trahit.
Collige iam fructus dum ſtat tua meßis in herba,
Hoc quoq; formicas nempe decere uides.
Artibus ingenuis releuatur dura ſenectus:
Diuitijs mœror curaq́; mentis ineſt.
Si, puer, aſpicias quæ ſunt uentura ſenectæ,
Non lædes feſſos ad fera ſaxa pedes.
Eſt hominis prudentis opus uentura uidere,
Qui uolet aduerſus quodlibet ire malum
Ad te, crede mihi, ueniet ſapientia uera,
Si iuſtos audis doctiloquosq́; uiros.
A ſenibus iuuenes multum didiciſſe iuuabit,
Ingenio qui ſunt & pietate graues.
Nec tales pudeat tibi coniunxiſſe ſodales,
Qui doceant te de relligione ſacra.
Peruerſos fuge ſermones & turpia uerba,
Ne uiolent mentem dicta nefanda tuam.
Mentes conſeruant cœleſtia uerba pudicas,
Turpis at euertit pectora ſermo tibi.
Verba ſalutiferi diſces ſanctißima Chriſti,
Vt tua ſit dictis conſona uita bonis.
Quem peccare iuuat, quem ſpernere munera Chriſti,
Heu, deplorata fruge furenter abit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Dogmata ſancta pijs cunctis ſunt roſcida mella,
Illa licet reprobri felle madere putent.
Conſilium ne ſperne, puer dulciſsime, noſtrum,
Quod puero & iuueni proderit atq; ſeni.
In ſummum blaſphema Deum ne dicito uerba:
Sed precibus Chriſtum tu reuerenter adi.
Nil tibi ſuccedet quantumuis ſedulus inſtes,
Inceptis ueram ni Deus addat opem.
Afflatu Chriſti cùm pectora munda caleſcunt,
In ſuperas aulas ſcandere poſſe reor.
Mentes imbutæ uicijs factiſue nefandis,
Optima non poſſunt facta uidere Dei.
Stilla magis ſanæ mihi mentis perplacet una,
Quàm patulus cunctæ quas habet orbis opes.
O patris æterni ſapientia maxime Chriſte,
Flamine qui ſancto corda tenella foues:
Te precor auxilium noſtris conatibus addas,
Vt ceptum per te conficiatur iter.
Sic ego præclaras diſcam feliciter artes,
Vnde tuum nomen noſcere ritè queam.
Facq; meam uera uitam uirtute nitere,
Vt ſummum claudam cum pietate diem.
Felix cui cordi eſt pietatem iungere ſanctam
Inter mortales artibus egregijs.
Si Chriſtum neſcis ſapientia nulla iuuabit:
Qui Chriſtum didicit, ſat didiciſse puto,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Alter opes mittat quales Tagus, Hermus & Indus,
Et quales Lydi ripa beata uehit:
Xenia de nobis puero meliora dabuntur,
In quæ mors nullum ius retinere queat.
Munera noſtra, puer, non triſti ſuſcipe uultu,
Munera nanq; alius non meliora dabit.
Si placeant, uati meritas mihi ſoluito grates:
Sin minus, hæc pueris dona relinque pijs.
O Pater altitonans ſocios da noſcere fidos,
Quorum ſint olim corda probata mihi.
Sint ſocij nobis quorum non inuida mens eſt,
Et quibus eſt uirtus ac pietatis amor.
En, tibi committam ſocio ſecreta tacenda,
Hoſti ne facies hæc manifeſta meo.
Plenus rimarum, mi Parmeno, dicito ſi ſis,
Vt noſcam mores te referente tuos.
Si fidus cupis eſſe mihi ne quæſo reueles,
Quæ mihi quàm proſunt plus patefacta nocent.
Nónne ſenex Stygijs Phrygius torquetur in undis?
Cauſa fuit pœnæ garrula lingua ſuæ.
Sancta uiris iuſtis cohibet prudentia mentem:
Nullus ages unquam Tantalus Harpocratem.
In labris retinent homines ſua uerba maligni:
Cordibus includunt uerba tacenda boni.
Nolumus ut ſemper latebroſa ſilentia præſtes.
Eſt uirtus apto tempore poſſe loqui.

Verba

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Verba loquenda uiris doctis mediteris oportet.
Neu temerè effundas dicta nefanda caue.
Subſannatori non tradito dogmata ſacra:
Pectora ſi doceas relligioſa, ſapis.
Dicturus paucis perſtringito ſingula uerbis.
Nil peius nimia garrulitate puto.
Inſipiens fruſtrà torquet uolitantia uerba,
Prudentes norunt rebus habere modum.
Præclaros monſtrant animos prudentia dicta
Cordibus è ſtultis ſtulta loquela fluit.
Publica quandò geres opulenti munia regni,
Non habitet uanus riſus in ore tuo.
Edit Stentoreo fatuus clamore cachinnos,
Dùm ſapiens facilè ſe cohibere poteſt.
Non mihi ſcurrilis leuitas, grauitáſue ſuperba
Perplacet: at leuibus ſeria ſpargo iocis.
Pone graues curas, mentemq́; remitte ſeueram,
Cum ſocijs quandò mitia uina bibis.
Non tetricos homines laudo triſtesq́; Catones,
Quos nec culta chelys, nec bona uina mouent.
Differ ſermonem cùm muſica grata ſonabit,
Nil hac conuiuis carius eſſe reor.
Iſmarius ſyluas & ſaxa agit horrida uates,
Tangendo reſonæ fila canora lyræ.
Muſicus Amphion ſcopulos teſtudine curua
In muros fecit ſponte coire, graues.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Fertur Apollineus quondam delphinas Arion,
Cœruleos cithara detinuiſſe leui.
Miror ſi nequeant te muſica plectra mouere,
Cùm ratione feras exuperare potes.
Vt ſtudijs redeas alacris doctæq; Mineruæ,
Inquires menti pharmaca digna tuæ
Bacchica dona, chelys reſonans, pulcræq; puellæ
Muneribus releuant pectora feſſa ſuis.
Sed noli nimio tua perdere membra Lyæo
Cedat ut è caſtris mens generoſa ſuis.
Repletus uino qui fit delirus & amens,
Auferet hic alapas, uulnera, uerba, minas.
Commeſſatores fugito Veneremq; nefandam,
Ne pereas uictus fraudibus atq; dolis.
Pectora caſta Deo ſerua, caſtiſsima mens eſt
Ipſe Deus: caſta uult quoq; mente coli.
Aurum quid quæris? ueſtes, gemmasq; nitentes?
Ampla ſatis forma eſt ſancta pudicitia.
Non tibi mollicies animi ſectanda: ſed urge
Magnorum ſemper fortia facta uirûm
Splendida, crede mihi, contendit ad ardua uirtus,
Nec iacet in fœdo mens generoſa luto.
Dicitur Alcides cœlum meruiſſe labore,
Sic etenim uatum turba diſerta docet.
Heus, qui Palladiam cupias aſcendere in aulam,
En labor, en uirtus uiuida pandet iter.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Quiſquis ad obſcœnam meretricem pectora uertit,
Ceu fracta naui per freta ſæua ruit.
Os ſcorti Barathrum eſt rapiens feruentia corda,
Quæ tandem miſerè reſpuet ipſe Deus.
Præbet enim iuueni ſtillantia mella procaci,
Membraq́; uipereo cætera felle madent.
Ne te decipiat muliebris forma caucto,
In uiſco & laqueis ut leuis hæret auis.
Dic mihi quid meretrix aliud ſpecioſa uidetur,
Quàm diadema ſacrum ſus lutulenta gerens?
Caſtra uoluptatis furioſæ dira ſequentes,
In Phlegethontæas mox rapiantur aquas:
Ac illis mentem rapida cruciante Megæra
Angues tartareæ membra cruenta uorent.
Quid faciet Minos, & quid Rhadamantus in Orco?
Deniq; quid ſolers AEacus efficiet?
Scilicet, illorum quos urit tetra libido,
Quilibet in pœnas ingenioſus erit.
Turpis amor nimium ſpurcæ meretricis habetur,
Non damno ſi cui pulcra puella placet.
Eſt aſinus quiſquis non flagrat amore puellæ,
In cuius uultu gratia dia iacet.
Formoſis noli tua mittere munera Nymphis,
Quarum non ardor mutuus eſſe queas.
Blanda puella mihi dum ludit amabilis ore,
En, ueluti precium maxima dona petit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Muneribus noſtris an gaudeat ulla puella?
 Grandia donabis dona, recocte ſenex.
Nónne putas illis me munera magna dediſſe
 Si poterunt noſtra uirginitate frui?
Quæ do uirginibus mihi rurſus reddier opto,
 Baſia ſi dedero, baſia habere uolo.
Non ego plura peto: ſatis eſt hæc ſumere dona,
 Cur etenim mollis Sardanapalus ero?
Si tibi legitimis tua tædis pectora flagrant,
 Coniugium gignet commoda multa ſacrum.
Præbet terra ferax fructus, & fertilis arbos.
 Connubij fructus quis recitare poteſt?
Vt tibi proueniant lepidi cum coniuge nati,
 A putridis uetulis abſtinuiſſe decet.
Malo pauperiem nuda cum uirgine duram,
 Dummodo ſit forma, moribus atq; pijs:
Cum uetula turpi quàm maxima munera Ditis,
 Et quàm diuitias, Crœſe ſuperbe, tuas.
Exhilarat coniunx ſuauem ſpecioſa maritum,
 Dùm thalami profert pignora cara ſacri,
Fœmellam caſtam qui ſpernit dignus habetur
 Sandalijs cerebrum cui minuant Lamiæ
Heus, nimium dominæ ne laxa frena ſeueræ,
 Te famulum ut cogat ſceptra ſubire ſua.
AEqualem pulcer iuuenis tibi iunge puellam,
 Nupſiſſe uxori ne uideâre tuæ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Nubat uirgo uiro, uiuat ſubiecta marito:
    Vir debet caræ coniugis eſſe caput.
Imperium quiſquis patitur muliebre libenter,
    Nec uir nec naſci fœmina dignus erat.
Tu ſacra Gorgoneas undas cui Muſa miniſtrat,
    Dùm puer es Venerem compede ſtringe malam.
Tutus eris donec teneros extinguis amores,
    Quandò coquit pectus bella puella tuum.
Ipſe ego non didici quæ curæ pectus amantis
    Tundunt: at miſer eſt, hoc ſcio, quiſquis amat:
Ingenij uires, formæ decus, optima Ditis
    Munera conſumis tu Cytherea Venus.
Dicam quid ſit amor? nihil eſt niſi dulcis amaror,
    Illecebris urgens pectora ſtulta ſuis.
AErumnæ duræ, ſuſpiria triſtia, luctus,
    Pluraq; purpureo ſunt in amore mala.
Et quia plus fellis quàm mellis habet, niſi fallor,
    Doctiloquis Graijs eſt γλυκύπικρος amor.
Si ſapias igitur puriſſima pectora ſerua,
    Ne ſit dùm uiuas mens maleſana tibi.
Et rectè faciens uulgi mendacia ride,
    Cùm linguas hominum non cohibere potes.
Omnia quis potis eſt uinclis conſtringere uerba,
    Garrula cum frenum rumpere lingua ſolet?
Quantumuis homines fundant maledicta maligni:
    Sit tamen in uero ſpes tua fixa Deo.

Non

2129.

Non ſecus ac ſubitò flagrans extinguitur ignis,
Cùm locus eſt liquidis ſparſus aduſtus aquis:
In puram uitam collatum crimen abibit.
Impia nam pereunt uindice uerba Deo.
Seſe metitur ſapiens ſua crimina cernens:
Attendunt ſaltem facta aliena mali.
Per mare, per terras, puer ô fuge facta nefanda,
Et cole ſincera relligione Deum.
Cùm fœdum facinus perpetrauère proterui,
Rident: uidiſſe hoc, eſt ſapientis opus.
Exornat firmam ſimplex conſtantia mentem:
Inſtabiles animos concutit aura leuis.
Nullus in orbe mihi uiuit tàm iunctus amicus,
Pelleret in prauum qui mea corda ſcelus.
Odi quos miſerè fecerunt munera cæcos,
Ne placidam poſſent cernere iuſtitiam.
Vt Dij uos perdant leges qui uenditis æquas,
Vexantes miſeris triſtia regna modis.
In rigidos bilem tu concipe, Chriſte, tyrannos,
Ne populo fraudes inſidiasq; ſtruant.
Extollunt criſtas furioſa caterua malorum,
Inq; pios uibrat noxia tela Satan.
At tu, care puer, faſtu turgeſcere noli.
Deprimit excelſus corda ſuperba Deus.
Nil turgente freto, ſtultis, animoq; ſuperbo,
Et muliere mala durius eſſe puto.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Non tamen omnino ſtudium iuuenile repræendo,
Pectora cùm certant ambitione leui.
Gloria uirtuti calcaria præbet honeſtæ,
Grandeq́; magnifica laude leuatur onus.
Quo maior fueris fortuna, nomine, fama:
Agreſti tanto ſis feritate minor.
Mellifluo ſermone homines bonus excipit omnis,
Monſtroſaq́; tument aſperitate mali.
Non ego blanditijs moueor uerbisúe proteruis,
Dulcia ſincero pectore uerba uolo.
Mitigat iratum ſocium reſponſio mollis,
Dùm magis atq; magis lingua petulca nocet.
Inter mortales fortißimus ille putatur
Affectus proprios qui cohibere poteſt.
Igneſcens odium lites & iurgia gignit,
Plurima quandò tegit crimina uerus amor.
Dißimulant odium mendaces: turba maligna
In iuſtos homines dira uenena uomit.
Improbus eſt nebulo qui ſe mihi finxit amicum,
Ebrius aſt animum prodidit iſte ſuum.
Nunquam, ſi ſapias, talem tibi iungito fratrem:
Nam melius diris eſt habitare lupis.
Inter pungentes tribulos ſpinasq́; minantes,
Illæſis pedibus uix gradieris iter.
Vt ſcopulos refugit præclarus nauita duros:
Sic hominis fugies fœdera uana mali.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Fingenti uultum non ſemper credere tutum eſt,
Sub ſpecie angelica monſtra tremenda latent.
Pulſa fides paßim per plurima regna uagatur,
Conſilium quærens auxiliumq́; ſibi.
Non ualidas urbes, ſpecioſas non habet arces:
Cogitur in uili delituiſſe caſa.
Fraudibus atq; dolis, eheu, ſunt omnia plena.
Omnia plena uides fraudibus atq; dolis.
Cara fides quare noſtra diſcedis ab ora?
Num petis Eoos? num petis Heſperios?
Heu, perijt perijt, nuſquam reperitur in orbe
Heu, perijt perijt, quis modò tutus agat?
Credulus à falſis multum ſum læſus amicis:
Exemplo reprobos diſce timere meo.
Ille ſapit quiſquis damno fit cautus amici:
Qui nunquam diſcit ſtultus habetur iners.
Omnibus arride, facilem ſed quære ſodalem,
Rebus in aduerſis qui tibi fidus erit.
Rarus at eſt Pylades, ſed Ionatha rarior illo eſt,
Vſqueadeò noſtri nos malus urget amor.
Vt poßis ueros & amicos noſcere falſos,
Proderit interdum fingere multa tibi.
Vnica non ueris tempus deſignat hirundo,
Nec ſocios fidos nunciat una dies.
Illis conuerſare diu quos noſcere ad unguem
Exoptas: id enim Tullius ipſe docet.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Dilige ſincerè quos cernis adeſſe fideles:
Barbarie plena eſt res ſimulatus amor.
Inflicta à ſocio malo mihi uulnera fido,
Oſcula quàm tecto ſumere miſta dolo.
Non leuibus ueterem cauſis mutabis amicum:
Ignoras tanti num nouus eſſe queat.
Paupertate graui preſſos releuato benignè:
Neſcis quid uoluant fata maligna tibi.
Felix qui miſeris donat ſua munera, nanq;
In ſuperis aulis retribuetur ei.
In reprobos homines nolo tua dona profundas,
Forſitan illorum ne tueâre ſcelus.
Vulcano ardenti potius mea munera mittam,
Quàm prauis quibus eſt mens maleſida uiris.
Viuere dùm liceat tu partis utere rebus:
Poſt mortem nullas quippè tenebis opes.
Nec Lydum Stygij Crœſum Plutonis ab æde
Diuitiæ, nec te Craſſe ſuperbe, trahent.
Illorum neuter nunc paupere diſtat ab Iro,
Infima tàm ſimiles hos facit eſſe domus.
O uos Chriſtigenæ fatis melioribus orti,
Diuitijs ueſtris diſcite ritè frui.
Cur potius dentem quàm donas, Euclio, nummum?
An tanti nummus ſordidus eſſe poteſt?
Sic fortuna uiro reputatur adeſſe tenaci,
Vt penes eunuchum florida uirgo cubans.

Attamen

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Attamen eunuchus longè felicior eſt te.
Is nam teſticulis, tu ratione cares.
Inter diuitias nolito Tantalus eſſe,
Fluctibus in medijs qui ſibi quærit aquam.
Eſt felix qui ſorte ſua benè tranſigit æuum.
Infauſtos rerum dira cupido facit.
Cum pietate Dei modicum retinere iuuabit,
Plus quàm cum curis, quas habet Indus opes.
Fraudibus & technis abs te congeſta recedent,
Nam cancri greſſum res malè parta tenet.
Implicitus laqueo quidam pendebat auarus
Inter opes, ſibi quas fraude doloq́; tulit.
Si tibi, quiſquis ades, non prorſus plumbea mens eſt,
Dic mihi num pauper, diues an iſte fuit?
Pauperis excelſo domino caſa paruula curæ eſt:
Tecta Deus reprobi diruet ipſe uiri.
Non paupertatem poſco, nec munera Ditis
Grandia: ſed uitam quæ refouere queant.
Non te detineat dominandi ſtulta cupido:
Eſt nimium felix quem caſa parua tenet.
Vade ſine inuidia nec turgida pandito uela:
Fortuna decus eſt uiuere poſſe tua.
Caula patris cordi eſt mihi plus quàm Cæſaris aula,
Dùm procul à nobis palpo doloſus abeſt.
Bellus homo degit noſtræ notiſſimus aulæ,
Qui caudam iactat ſedulus uſque ſuam.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Hunc uos præcipitem furiæ rapiatis in Orcum,
Ne quos blandiſona perdere uoce queat.
Dulcia, Bacche tener, mihi ſaltem pocula præbe.
Et preme Threiciam, docta Thalia, lyram.
Arride ueneranda Cypris mollisq; Cupido,
Tuq; iuua ſtudium, pulcra Diana, meum.
Tempora dùm nobis circundat Delphica laurus,
Adſitis Charites, Sicilidesq; Deæ.
En, mihi feſtiuam detur benè degere uitam,
Virginis & uultum poſſe uidere piæ.
Optima uina bibam, citharam pulſabo canoram,
Affigam Muſis oſcula blanda meis.
Addam tura foco, depellam pectore curas,
Et commendabo cuncta pericla Deo.
Cæſaribus magnis ſublimia linquo trophæa,
Et quæ miratur munera uulgus iners.
Aulicus ante fui, noui quid proderit aula.
Aulica, ſi ſapias, munia mitte, puer.
Qui pius eſſe cupit fucoſam deſeret aulam,
Nunc humiles uirtus cepit habere domos.
Fœdera fregerunt uirtus & ſumma poteſtas.
Cum ſcelere infando nunc coiêre duces.
Tu pater omnipotens qui regum corda gubernas,
In uera retine relligione tuos.
Sunt reges pauci quibus eſt Eccleſia curæ,
Hos fac perpetua ſiſtere poſſe fide.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Fundite uota pij pueri, caſtæq́; puellæ:
Vox poterit ſummum ueſtra mouere Deum.
Effundens triſtis lacrymas Eccleſia mœſtas,
Auxilium regum præſidiumq́; petit.
Ferreus eſt quiſquis non hanc releuare laborat,
Cum pietas uero grata ſit iſta Deo.
Qui Chriſti cœtum defendet, magna pericla
Sentiet: hoc omni tempore fata uolunt.
Sis animo forti, atq; malis opponito pectus,
Horrida ſi ſors te ſternere fortè uolet.
Perpetuò quis enim felix? quis fauſtus ubiq;?
Vertitur inſtabili cum Dea cæca rota.
Euertit quoſdam, nonnullos tollit in altum,
Eleuat euerſos, diuitijsq́; beat,
Deprimit elatos. hic crebrò uoluitur orbis:
Nunc teneas regnum, nunc tua ſceptra cadant.
Victor erit quiſquis poterit perferre minantem
Fortunam: neſcit qui mala ferre, ruet.
Nónne malus miles truculento cæditur hoſte,
Probroſæ quandò uult dare terga fugæ?
Non aliter curæ proſternunt corda ſequaces,
Dùm nequeunt minimum ſuſtinuiſſe malum.
Si nobis olim fiet fortuna ſiniſtra,
Aurea uel nullas copia fundet opes:
An tunc ſuccumbam fluctu iactatus acerbo?
Inuadatq́; malus pectora noſtra dolor?

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Dij melius, uitæ contemnam dura pericla,
Cum uirtute mihi fama parata, manet.
Hanc non triſtis hyems lædet, non ira latronum,
Vnda nec irati pernicioſa maris.
A patria cedens cara peregrinus agebam,
Excolerem ut claris artibus ingenium.
Ignotis quandò uixi ſtudioſus in oris,
Algida ſæpè tuli frigora, ſæpè famem.
Non aderat nobis pater, & dulciſsima mater,
Non ſocius ueram qui mihi ferret opem.
Attamen excelſus iuuenem me rexit Ieſus,
Vnquam ne rueret mens generoſa mihi.
Horribilem uici Scyllam, uaſtamq́; Charybdin,
Sumq́; meis Muſis redditus incolumis.
Sed benè habet, gnatis olim recitare iuuabit,
Quàm fortuna mihi dura nouerca fuit.
Nullos, ô pueri, doceo traducere mollem
Vitam: uos iubeo triſtia multa pati.
Otia pauperies, ſequitur fortuna labores.
Hoc qui non poterit cernere, nullus erit.
Cimbricus hæc præcepta tibi Vibergius offert.
Hunc benè dùm uiuas conſuluiſſe feres.
Mox ego digna meæ patriæ trepteria reddam,
Et tibi poſteritas ſcripta diſerta dabo.
Vos modo fatidicæ mea ducite ſtamina Parcæ,
Ne uitam rapiat mors uiolenta meam.

2129.

Et quem bis decies Aries portabat ab ortu
AEthereus noſtro, Phœbe canore, faue.
Sisq́; meis ſtudijs & portus & aura Melanthon,
Qui candore probas carmina noſtra tuo.
Summe parens, & imago patris, flatúsq; perennis,
Qui Deus æternus, uiuus, & unus, ades:
Ad meliora meam quærendum dirige mentem,
Vt detur ſoli gloria lausq́; tibi.
Effigiesq; nigros mea dùm mittatur ad Indos,
In patriam propera, Cimbrica Muſa, meam,
Parua quidem, ſed grata pio fer dona parenti,
Vnde queam genti notior eſſe meæ.
Repperies aliquos qui te lacerare ſtudebunt,
Hos tamen inuidia ſe macerare ſine.
Doctorum ſi te ueneranda caterua uirorum
Suſpicit, eximiæ ſat tibi laudis adeſt.
Laus ea quam nobis tribuunt doctiq; pijq;,
Non uolat AEolijs mox peritura Notis,
Nereides donec ludant, & Balthica Thetis,
Vel minimo nobis carmine ſtabit honos.
Flammigeros nunc mergit equos Hyperione natus,
Ite boni pueri, uos Deus ipſe reget.

Simpliciter uirtutis
amore.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

PHILIPPVS MELANTHON LECTORI S. D.

SVA cuiq; uirtus uera & præcipua commendatio eſt apud prudentes, qui ſtatim & iudicare ingenia poſſunt, & uirtutem amant. Extant autem Poëmata præclarè ſcripta Iohannis Georgij nati in oppido Cimbriæ Viberga, quæ & naturæ ipſius bonitatem, & eruditionem & uirtutis ſtudium oſtendunt. Quare me ſatis eſſet nomen ipſius indicare ijs, qui eum antea non norunt. Docti enim ſtatim eum complectentur propter facultatem ingenij & morum ſuauitatem. Sed tamen quia in familiari conſuetudine magis introſpici hominum naturæ poſſunt, etiam iudicij mei teſtimonium ei tribuere uolui, cum amplius biennio nobiſcum ita uixerit, ut propter morum ſuauitatem & ſtudia mecum ei magna familiaritas fuerit. Vidi congruere ad ipſum, Ariſtidis dictum, qui interrogatus quomodo tantum uirtutis decus adeptus eſſet, reſpondit Naturam ualere plurimum, ſed ſe ſtudioſe naturam adiuuiſſe. Ita cum in Iohanne Georgio ſemina ſint omnium uirtutum, amor iuſtitiæ, & ueritatis, candor animi & pudor, ipſe ſingulari diligentia hæc bona ornat, iuſtitiam & fidem ſumma cura tuetur, & in omni actione modeſtiam præſtat. Eruditionem eius, ſcripta oſtendunt. Adiunxit autem

ad Latinæ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

ad Latinæ linguæ cognitionem & græcam linguam. Et cum domeſtica diſciplina à patre uiro integerrimo ad ueram agnitionem Dei inſtitutus ſit, & poſtea fontes doctrinæ de Deo & de Domino noſtro Ieſu Chriſto crucifixo pro nobis, & reſuſcitato, ſtudioſè didicerit ipſe, uera inuocatione Deum colit, & pietatem animi honeſta morum gubernatione declarat. Itaq; & patriæ gratulor tale ingenium, & Deo gratias ago, quòd ſeminaria aliqua ſeruat Eccleſiæ, & quòd patri ſeni declarat familias piorum curæ eſſe, ſicut ſcriptum eſt, Generationi rectorum benedicetur, quæ diuina ſententia in dulciſsimo uerſu recitata eſt.

εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λώϊα, δυσσεβέων δ᾽ οὔ.

Oro autem filium Dei Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, ut hunc Iohannem Georgium ſeruet incolumem, ac gubernet & faciat cum σκεῦος ἐλέους, ac organum ſalutare patriæ & animæ ſuæ. Bene uale Lector.

ΒΙΒΕΡΓΙΟΣ.

σώματος αἱ βροτέοι μορφὴν ὀφθαλμοὶ ὁρῶσι,
τὴν ψυχὴν ἤδη δείκνυσι καλ᾽ ἀγαθήν.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

IOHANNES FRANCISCVS RIPENSIS.

Honeſta ſi quæ feceris
Cum maximis laboribus:
Cedentibus laboribus,
Dulcis manebit gloria.

Si turpe quid commiſeris
Cum gaudijs ampliſsimis:
Abibit omne gaudium,
Turpi manente infamia.

En, omnibus duplex iter
Proponitur mortalibus.
O clara mens accingere,
Virtutis ut carpas uiam.

Scriptum legens Vibergij,
Virtutis ô cultor ſacræ,
Vt Danicam Rempublicam
Gnatus Dei ſeruet, roga.

σὺν θεῷ.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

IOHANNES GEORGIVS VIBERgius Danus, Patriæ ſuæ dulciſsimæ εὖ πράττειν

ETSI grauibus interdum ſtudijs defatigatus, alijsq́; curis quarum uix impetum mens mortalis patitur, obrutus ad artes confugiam iucundiores, quales ſunt illæ quæ conſiſtunt in re equeſtri, in diuerſis armorum generibus, & in harmonijs teſtudineis: tamen nulla re ita afficior ac Poëſi. Itaq; cùm ſuperiores Germaniæ ciuitates luſtrarem, & ad diuerſas proficiſcerer Academias, tàm ut memetipſum nonnihil in hoc ſtudij genere exercerem, quàm tædiũ temporis fallerem, Elegidia pauca luſi (nam ſic itineraria mea Poëmata nominare placuit) quæ iam paßim à literarum ſtudioſis teri uideo. Poſtea uerò, ad diſciplinarum cognitionem magis inflammatus, cùm in ſtudio iuridico paululum uerſarer, Diſticha quædam moralia feci, quæ tibi, ô cariſsima patria, conſecrare uolui, ut aliquod extaret monumentum noſtri erga te amoris, qui tantus eſt ut omnium exiſtimationem facilimè ſuperet. Verè tibi dicere poſſum, quod quondam ſuæ patriæ dixit Praxithea illa Erechtei coniunx, ut refert Euripides.

Ω πατρὶς εἴθε πάντες οἳ ναίουσί σε,
οὕτω φιλοῖεν ὡς ἐγώ, καὶ γε ῥαδίως
οἰκοῖμεν ἄν σε, κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν.

2129.

Oro æternum Patrem Domini noſtri Ieſu Chri-
ſti, ut te tuosq́; gubernatores in uera
pietate & ſalutifera religione
perpetuò conſeruet.

AD CHRISTVM.

GLoria laúsq; lyræ, & uatum decus, optime Chriſte,
Diuino nobis ora liquore riges.

AD MVSAS.

Flores uosq́; nouem gratos mihi ferte ſorores,
Nectatur patriæ digna corona meæ.

AD INCOLAS DANIAE.

Adſunt Libethrides, dilecti ſurgite ciues,
Omnibus, en, uobis munera larga dabunt.

CVLTVS DIVINVS.

Inprimis reuerere Deum: ſanctiſsima res eſt,
Vt præſtes ſummo debita ſacra Deo.

INVOCATIO NVMINIS.

Sic procedet opus fauſtum populisq́; tibiq́;,
Cùm uerè à Chriſto mens tua poſcet opem.

FIDES.

Munere quandò cupis magnum placare Tonantem,
Cura ſinceram cernat adeſſe fidem.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

CHRISTIANA IVSTITIA

Non raſus uertex, non tus, non horrida ueſtis:
Inclyta ſed reddit pectora iuſta fides.

PROBITAS.

Tu probitate graui generoſum pectus adorna,
Sic tibi cœleſtis concilietur amor.

POENITENTIA.

Craſtina nemo ſuæ promittat tempora uitæ.
Fac hodiè uideat pectora iuſta Deus.

PRVDENTIA.

Perſpice quæ nunc ſunt prudenter, quæq; ſequentur,
Præcipitem ne te deuius error agat.

FORTITVDO.

Per gladios, ignes, ſcopulos, uirtutis amore
Tendens, infracto pectore uince malum.

TEMPERANTIA.

Non uanas pompas, nec turpes approbo ſordes.
Eſt aliquid mediam carpere poſſe uiam.

IVSTITIA.

Fac iuſtè, Deus eſt iuſtus, non æqua relinque.
Ipſe Deus iuſtus pectora iuſta probat.

LEX ET RELIGIO.

Cum natura iubet patriam defendere noſtram,
Ne pereant leges, relligioq; uide,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

VIS LEGVM.
Iuſta uelut tribuant præſtanti præmia ciui:
Sic reprobos damnent inclyta iura uiros.

IVDEX.
Quod ualidum ſatis eſt obſcœna pecunia frangit,
Iudex ne ſubitò decipiare caue.

CIVITAS.
Non ſine mente poteſt noſtrum conſiſtere corpus,
Vrbs neq; diuina lege carere poteſt.

VTILITAS PVBLICA.
Non ita fraternum quiſquam curabit amorem,
Vt uideat patriæ publica damna ſuæ.

PATRIA.
Tàm caræ patriæ quàm noſtri uiuimus ergô.
Pro dulci patria grande feremus onus.

PAX CIVILIS.
Horrida non quæras funeſti prælia Martis,
Regno pax requiem præbeat alma tuo.

VIRTVS BELLICA.
Intortam ualidis haſtam uibrato lacertis,
Pro lege & patria fortia bella gerens.

FOEDERA.
Fœdera ſancta tuæ fidei uiolare caueto,
Perfidiæ pœnas exiget ipſe Deus.

2129.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

ANIMVS ERGA HOSTES.
Vincas non temnas hoſtem cui candida mens eſt.
Fœdera cum nequam contrahe nulla uiro.

SOCIVS.
Pectore ſincero carum uenerare ſodalem.
Fictus amor peius quolibet hoſte nocet.

CONSILIA MALORVM.
Effuge conſilia, & conſortia linque malorum.
Iuſtis unde uenit magna ruina uiris.

AFFECTVS ANIMI.
Pauper eris ſubitò quem nunc fortuna beauit,
Si non affectus fortiter arte regas.

VOLVPTATES.
Pelle uoluptates fœdas, crudosq; dolores.
Hæc etenim in præceps pectora multa trahunt.

SVPERBIA.
Non tumidum ſtimulet uentoſa ſuperbia pectus,
Abdita cùm neſcis quid tibi fata uehant.

HVMANITAS.
Munere quò magis es claro Rhamnuſidis auctus,
Vt tanto maior ſis pietate ſtude.

RECTA RATIO.
Nil tentes quod non uera ratione probatur.
Sic potis es longas ire redire uias.

EORTV.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

FORTVNA ADVERSA.

Aduerſis preſſus noli ſuccumbere rebus.
Summus fata Deus dura leuare poteſt.

ERVDITI.

Eximias urbes ſapientia diua gubernat,
Fac ſapienti ergò detur in urbe locus.

NOBILITAS.

Inclyta nobilitas ſumma uirtute paratur.
Huic igitur meritò dignus habetur honos.

PATRIAE DEFENSORES.

Regnis & populis haud res precioſior ulla eſt,
Quàm qui pro patria fortia bella gerit.

HOSPITES.

Hoſpitibus quandóque bonis qui iura negauit:
Huic equidem infenſos arbitror eſſe Deos.

ADVLATORES.

Cedat ab urbe tua Gnato, palpoq; doloſus,
Sub quorum lingua dira uenena latent.

PRAEMIA VIRTVTIS.

Vt ſtimuli ſacræ uirtuti dentur acerbi,
Exornet dignos gloria digna uiros.

CONIVGIVM.

Vt Deus inſtituit naturæ debita redde,
Quid ſine melliflu is fructibus arbor erit?

2129.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

CONIVGVM CONCORDIA.

Cum pietate bonas iungat concordia mentes,
Vt ſunt legitimo corpora iuncta toro.

PATIENTIA.

Omnia ſublimi tibi demittuntur olympo.
Si mala, ſi ueniant læta ferenda, feres.

SORTE VIVENDVM.

Non una fundit ſua munera Iuppiter urna,
O homo fortuna uiuere diſce tua.

PARENS.

Splendida ſis gnatis ueræ uirtutis imago,
Nomina ſic dulcis uera parentis habes.

NATVS.

Exprime magnanimi præſtantia facta parentis,
Non aliter gnati nomine dignus eris.

FRATRES.

Viuite concordes, concordes uiuite fratres,
Coniunctos faſces frangere nemo poteſt.

PRAECEPTOR.

Inuidia peius nil totus continet orbis,
Tradito ſincerè quæ tibi Muſa dedit.

DISCIPVLVS.

Non ſecus ac pater eſt carus præceptor amandus,
Hic mentem nutrit, corpus at ille fouet.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

DISCIPLINAE LIBERALES.

Exorna mentem ſtudijs & rebus honeſtis,
Et mala pro patria plurima diſce pati.

INDVSTRIA.

Languida præſtantes corrumpunt otia reges.
Sis alacer membris menteq́; ſanus eris.

IN VIRTVTE PERSISTENDVM.

Si benè cepiſti, fauſto omine perge, nec unquam
Te iuuet inceptam deſeruiſſe uiam.

VLTIMA VITAE META.

Fata manent omnes, ô terq́; quaterq́; beatos
In uera claudunt qui pietate diem.

AD CHRISTVM DOMINVM.

Summi gnate Dei uitæ reparator & autor,
Tu rege conſilijs pectora noſtra tuis.

AD DISTICHA SVA.

Claudite nunc riuos, mea diſticha claudite riuos,
Tibia ſeptiforis grandius urget opus.

AD DANIAM.

Dania cara meis tua tempora cinge coronis.
Et tempus uati molle precare tuo.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

ris Erechthei apud Euripidem, quia dul=
ciſsimè de officijs patriæ debitis diſſe=
ritur, conuerſa à Philippo
Melanthone.

SI quis beneficium daturus eſt ciuibus,
Id gratius fit liberali pectore
Et ſpontè cùm datur, Datum moroſius
Lenteq́; , non habebit ullam gratiam.
Ergò uolens gnatam exhibebo patriæ,
Vt fiat hoſtia pro ſalute publica.
Mentemq́; cauſæ permouent graues meam.
Vrbs noſtra multis antecellit cæteris,
Nequaquam enim confluxit huc ex diſſonis
Confuſa multitudo gentibus, gerens
Moresq́; naturasq́; diſsimiles ſibi:
Sed mater hæc eſt una tellus Attica,
Stirpis uetuſtæ ciuium, ex hoc quam ſolo
Mundi architectatrix creauit mens Dei,
Virtutis acres inſerens ſtimulos ſatæ.
Sed condidêre urbes coloni cæteras,
Paſsim profecti diſsitis regionibus,
Non congruentes mentibus, luſor uelut
Si diſcolores in fritillo miſceat
Talos. At urbem quiſquis externam incolit,
Vt in tigillo nodus aſper eminens,

Ceu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Ceu tignum ad ordinem ædificij non quadrans,
Non ille mente ciuis eſt, ſed nomine.
Noſtra ergò pro patria, uerendis legibus,
Et conſtituta moribus bonis decet
Pericla adire & perpeti ærumnas graues,
Cauſſamq́; quare procreamus liberos,
Hanc eſſe præcipuam putandum eſt, ut Dei
Notitia luceat futuris ſeculis,
Semperq́; cuſtodes ſient ſuperſtites
Cœleſtium legum atq; templorum Dei,
Qui in patria tueantur has res optimas,
Et diſciplinam ciuium & mores bonos,
Non impia feritate deleri ſinant.
Nec franget ullus hoc noſtrum pectus timor,
Violare leges ut uelim ſanctiſsimas,
Quæ ſingulos prodeſſe patriæ iubent,
Cum morte filiæ unius periculo
Nunc liberari tota poſsit ciuitas.
Nam me docet numeratio, ut ſeruem magis
Quod plus uidemus eſſe, quàm quod eſt minus.
Vnam domum labi, minus certè eſt mali,
Quàm ciuitatem ruere totam funditus.
Si pro puella germen eſſet maſculum
Natum mihi, bellumq́; fortè poſceret,
Ciues ut hoſtem dimicantes prælio

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Depellerent, num filium mortis metu
Recuſem in aciem mittere? At uerò mihi
Tales ego opto filios, qui fortiter
Et prælientur & uelint excellere
Inter uiros uirtute clari cæteros,
Nec ſint in urbe ceu figuræ inutiles,
Aut picta ceu ſimulacra parietes tenent.
Sed ſepè matrum lacrymæ cùm filij
Arma induunt, animos eorum effœminant.
Harum eiulatus atq; mollia pectora
Non laudo, quibus ignaua uita carior
Eſt filiorum, quàm decus pulcerrimum.
Et quæ ſuis ſuadere turpitudinem
Audent, honore nec ſepulcri & poſteri
Mouentur adprobatione ſeculi,
Quod prædicat uirtutem eorum laudibus
Veris & immortalibus, qui patriam
Et templa protexêre, nec mortis metu
Ceſſêre noſtris hoſtibus, nec ſanguinem
Vitamq; dubitârunt ſuam profundere.
Et filiæ noſtræ futura eſt gloria
AEterna, ſi pro patria mortem oppetat,
Geminasq; ſeruabit ſorores unica.
Cedam ergò gnatam, ut fiat hoſtia ciuibus,
Non dico enim eſſe propriè unius meam,

2129.

Niſi qòud ex aluo meo ceu plantula
Nata eſt. At urbe perdita ſimul omnia
Perire noſq; liberoſq; cernerem.
Sed dixeris, Extincta ſi ſit filia,
Nos una in urbe ſceptra deinde amittere,
Eſto ferent ut fata, ſtirps tunc altera
In urbe noſtra principem teneat locum,
Seruaſſe patriam maius eſt regno decus.
Deniq; uoluntas recta ſit quod poſſumus
Præſtare, legibus uolo ſanctißimis
Parêre, nec uiolare eas ſciens uelim.
Et interim fruar bonis communibus,
Legum ordine, atq; diſciplina ciuium,
Quæ me uolente nullus hic deleuerit.
Non ſede ſtantem Palladam firmißima,
Læuaq; terrificos tenentem Gorgonis
Angues, mouebit, aut ab arctoa plaga
Eumolpus huc exercitum ducens ferum,
Aut barbaræ gentis furor Thracenſium.
Nec hoſtis hic trophæa figet uſpiam,
Nullos triumphos hic aget, nec laurea
Victrice glorians ſuperbè ornabitur.
Concedo ciues uictimam hinc abducite,
Vt ſalua ſit uictrixq; noſtra patria,
Nam filiæ uitæ ſalutem publicam,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Immota ſtat ſententia, anteponere.
O Patria, utinam diligant te ſinguli
Ciues, ut hoc ardet meum pectus tui
Amore uero, ſi uoluntas Principum
Talis foret, tranquillior ſtatus tuus
Maneret, & motus domeſticos mali
Ciere non poſſent, & hoſtes exteros
Arcere poſſet omnium concordia.

IOHANNIS FRANCISCI RIpenſis Elegia in natalem Iohan: Georgij Vibergij.

ROmani redijt nunc lux uigeſima Martis,
Quà læto & fauſto ſidere natus eras.
Hunc ſine labe diem quondam celebrauit alumnus
Sulmonis clarus Naſo Poëta, ſuum.
Phociaco ueſtes geſtauit murice tinctas,
Virgineos ducens lætus in orbe choros.
Thespiadum retulit fragrantia ſerta ſororum,
Dùm premeret digitis fila canora ſuis.
Cum placidas tali tu ſis productus in auras
Luce, decet clarum te celebrare diem.
Cum Nymphis faciles nunc exerceto choreas
Grataq; melliſluæ plectra moueto lyræ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Pectore de triſti uigilantes pellito curas,
  Quæq; decet Genio ſoluere, ſolue tuo.
Fac croceos cingas redolenti flore capillos,
  Et pro natali ſuſcipe uota die.
Autorem uitæ gratis celebrato Camœnis,
  Qui dedit ingenio flumina larga tuo.
Te naſcente ſimul riſerunt numina cœli,
  Arriſit ſummo Iuppiter ipſe polo,
Sidera læta tuo placidè fulſere ſub ortu.
  Vibrabant oculos cœlica ſigna ſuos.
Scilicet in primo degebat cardine cœli
  Erigones (mirum) fulgida ſtella piæ:
Quæ tibi doctrinæ & uirtutis munera donat,
  Et cultum uarijs artibus ingenium.
Sed Mars, heu, quarto cernens ex limine ſæuus,
  Vix bona concedit poſſe tenere patris.
Penniger ac Hermes pulcra de Pleiade natus
  En, tua ſollicito corda dolore grauat.
Extinctos flebis properata morte propinquos
  Corrumpens lacrymis lumina ſæpè pijs.
Et monet ut caueas ſocijs ſecreta benignis
  Credere, uel iunctis ſanguinitate uiris.
Dilacerare tuam cupient ſine crimine famam,
  Qua nullum eſt toto maius in orbe decus.
In Stygiam uellent, ſi poſſent fortè, paludem
  Trudere, uel tali te lacerare modo.

At Deus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

At Deus æthereus uerbo qui cuncta gubernat,
Cùm petimus, precibus cedere fata iubet.
Cernis & in nona coniunctos arce ſeuerum
Falciferum, & placidam te Cytherea Venus.
Viribus ingenij talis coniunctio prodeſt.
Naſcenti Bembo fulſit & iſte ſitus:
Sed tamen inceptos non rarò turbat amores,
Et mentes falſa ſuſpicione mouet.
Hac coniuncta domo tibi pars feret optima quæq;
Fortunæ, & meritis munera digna tuis.
Vt felix abeas peregrinos hoſpes in agros
Efficit: & longas ire redire uias.
Doctrinæq; auidum pectus tibi donat adeſſe,
Vt non nota alijs cernere multa queas,
Inſuper undecima læti regione triumphant,
Cynthia magnanimo cum Ioue Luna patre.
Hic niſi retrogrado diſcurreret ordine, certò
Adderet hic uitæ commoda multa tuæ.
Attamen in propria retrogradus arce triumphat,
Hunc lætus ſemper gaudet habere locum.
Ergò tibi placidæ promittunt tempora uitæ,
Larga promittunt aurea dona manu.
Sic coniuncta ſitu cœleſtia ſidera fauſto,
Significant uitæ tempora læta tuæ.
Solue Deo grates, dubio nec credito caſu,
Sed data conſilio munera tanta Dei.

Vtq;

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Vtq́; regat uitam, facies ardentia uota,
AEterno Chriſtus de genitore ſatus.
Pòſt etiam poſitis libemus pocula curis,
Lætitiæ fons ſit ſed Deus ipſe tuæ.
Et citharam tenero nunc pollice tange ſonoram
Effundens uarijs carmina blanda modis.
Sic facilis fiet, niſi me præſagia fallunt,
Pulcra puella mihi, pulcra puella tibi.
Tranſeat ille dies nobis ſine nubibus atris,
Lætior ut redeat de bonitate Dei.

AD LECTOREM.

Secundum proprietatem Latinæ linguæ prius à doctiſsimo uiro Ioachimo Camerario obſeruatam, cauere conſueuimus conſonantibus aſpirationem addere, ut in dictionibus carus, ſepulcrum & ſimilibus. Charis, Phlegethon, Thetis, aliæq́; uoces à Græcis tranſcendentes aſpirationem admittunt. Deinde otium, uicium, felix, miſtum, nanq;, iandudum: non ocium, uitium, fœlix, mixta, namq;, iamdudum ſcribimus. Sed de iſtis, iudicium eſto penes doctos, quibus cognitæ ſunt rationes. Indoctos admonuiſſe ſat eſt, ne per imprudentiam noſtra ſcripta immutent.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)

2129.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 2129 8° (LN 1417 8° copy 2)